

48.
Kolme

Jumalista ja Lohdullista

Sirttä,

Ensimmäinen.

Tri Surullinen Beisu,

Kyrön Sodasta. 1714.

Woi kuinga itse Herra, ic.

Toinen.

Woi, woi minua waimo ic.

Kolmas.

Kiitetty Jumala! mun elon,

walkeuden, ic.

Weihtan kuin: O! hyvä Jumala ic.

Basasa, 1787.

Prändätty Georg Bilh. Londicerildä.

Woi kuinga itse Herra, On meihin
suuttunut, Syndeim tähden
suurten, Meille wihastunut.

2. Woi Ruotsin Rikki raukka, Pa-
hoin on sinun käyn, Uch sinuas ihmis
parha, Kadu ja käännny päin.

3. Woi Isän hirmuisutta, kuin asu
Taimahas, Piru sangen riemastunut,
Uch olemme waiwas.

4. Woi Kuningastam fullaist, Kuin
kauwan oli pois, Isän maast Isä pa-
rast, Herra aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi / kuin olim
paimenet Pois oli meidän Jarim,
Kuin olis kaimnut meit.

6. Woi sara wiro Wiborg, Pahoin
on sinun käyn, Suur Saari sanut wal-
lan Routsin on wähandän.

7. Woi Suomen maata suurta, Ku-
ka olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, on miekalla hufattu.

8. Woi Wasan Kaupungita, Siel
on jo alkuns saan, Uch Dulun Kylä
parha, Suur pelk' on sinul ain.

9. Woi

9. Voi Pälkänehen sota, Kuin oli
Suomen maall: Siel wuoti monda
werta Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Kyrön pelto, Näit
mond on ennen ol, Ennen olit elo täy-
näns, Nyt fuolleita fuoppattu.

11. Voi fuinga monda waimo, On
jänyt leskexi, Wibollinen wielä waino
Jättä mond orwoxi.

12. Voi wihollisen miekka, kuin o-
let hirmuinen, Joka mond tuhat leikka,
Ja ombi armotoin.

13. Voi meittä ihmis parwoi Ku-
hun olem joutunet, Ach näitä kallita
aikoi, Synst olem ansainnet.

14. Voi fuinga monda ihmist, Om-
bi nyt pawosa, kalut irtat ja fijndiät,
Täntty jättä jälken.

15. Voi fuinga monda wuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tie-
dän, Ungar ach on ollut.

16. Voi hirmust wiha waino, Kuin
on nyt mailmas, Saar Pietar kowin
wairwa, Ruotsi on jo rauhas.

17. Voi mikä loppu liene, Nyt tä-
lä julmudel, Sota otta suuret pienet,
Kuoliari paiskele.

18. Voi kuinga juurell wäel, Saari
on nyt merellä, Herra auta meitä woi-
mal, achtan kessellä.

19. Voi rakkaus on jo poijes, Lau-
piut ei kuulukkan, Armottomus on
seas, Lauwiut ei olekkan.

20. Voi onnetoinda kanssa, kuin on
nyt mailmas, Juur mies on kowa an-
sa, Pyrkikän sitä pois.

21. Voi Ruotsin Suomen lapses,
Lakattat o synnistä, Jesusen nimen täh-
den, Pois weren wiioista.

22. Voi wanburstasta Herra, Kuin
on kowa duomari, uhka rangaista ker-
ran Syndistä kanssa tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuus-
toistakymmend wuot, Viel miekka nyt-
kin wälkky, Herra jo loppu suo.

24. Voi korkeus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Kaubioit syndiä ei
tutta Kadotus seura wiel, Amen.

Toi-

Woi! Woi minua waimo parka,
 Woi wieras fuolema kowa, Sun
 julmudestas olen arka, kuin minua kyllä
 waiwa: Sofeus sielun käsittänyt, Her-
 ran wiha minua hönnyt, Pois on minun
 armahan, Minä ain tänne waiwahan.

2. Muut turwawat Ystäväs pääll,
 Minä olen ain hyrinäs, Olen ulkon eli
 sisäll, Suru waiwa sydändän: Kusast
 on minun lohduuttajan, Hän on pandu
 Haaman maahan, Pois on minun Ar-
 mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

3. Kyhkyäinen surkiast elä, Suree
 puolisons perän, Koska minä unesi he-
 rän, Samalla muoto ten myös minä U-
 mull' koston nouse warhain, Itken, kuin
 mä taidam parahin, Pois on minun Ar-
 mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

4. Kynelet filmistän wuota, Alla päin
 mun Kaswoildan, Koska murhe mieleen
 tuotta, Rakkahimman lähdenneen, Mun
 täntty olla murhes surus, Et puolisan
 on tuonen juures, Pois on minun Ar-
 mahan

mahan, Minä jain tänne waiwahan.

5. Witsas Jumal lähettänyt, Isälli-
sest sydämeest, Sairaus, Taut mun kä-
sittänyt, Kuinga pakenen edest? Murhe
minua paljon waiwa, Hautaan ma-
han alastaiwa, Pois on minun Arma-
han, Minä jain tänne waiwahan.

6. Mitäs Arman walittelet, Itket
aitwan huikiaist? Mitä niin kowin surkut-
telet, Minun tähden waikiaist? Ei se aut
sua tänne tulles, Waikk's teet suuren
murhen sulles, Murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken Jesus wiel.

7. En me taida pojes mennä, Niin-
kuin enä ikänäns, Löydäis wiimeisnä
Päiwänä, Ilos ijankaikkises, Jumal
Esimiehes liene/ Autta sinua kyllä tie-
ne, Murhen pitä myös wisfist, Sanas
jälken Jesus Christ.

8. Kuolema on minull woitto, Wai-
wan päälle luopumus; Vihäld' näky
minul koito, Elon sisälle käymys, Tällä
minä olen ilos, Pyhäin seuras ei muus
pelwos, Mutt murhen pitä sinust siel,
Sanast jällen Jesus wiel.

9. Koston jouduin ijällises, Pääsin
waiwoist mailman, Taiwan ilon Pe-
rillisex Karitsan eten laulamaan, Su-
mal sinua lohduttakon, Taiwan wijs-
mein johdattakon, Hän sust murhen pi-
tä siel / Sanas jälken Jesus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaswoin edes
Seisoin walkeis Waatteihis, Sielu kir-
kas palmu kades, Rijttä Herra iloifest,
Täl on Taiwan Musikandit Engelein
laulu Pyhäin dantsit. Pitä sinust mur-
hen wiel, Sanas jälken Jesus siel.

11. Lohduttakon Jesus Kristus Kai-
kia jälken jäänehit, Huojendakon tei-
dän ristin, Andakon myös tarpehet,
hän ei anna niitä hukku, Totk' ei py-
dä synnis nukku, Pitä sinust murhen
wiel Sanas jälken Jesus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös Lapsen, Rukoil-
kat Jamalata hartast, Hän on teidän
holhojan, Joka teitä suojelepi, Pirun
pauloist warjelepi Sanal wijmeisell tei-
dän, Haldun annan Jesuxen.

Kolmas.

W. E. O Herra Jumala ic.

Kijtetty Jumala! Mun elon! wal-
keuden, Kuin minun luonut on
Ja andan Hengen uuden, Kuin äitin
kohdusta Ihmellisest suojellut, Ja kädell
laupiall warista warjellut.

2. Kijtetty Jumala! mun Wapah-
tan rakas, Mun toiwon auutuden, Ja
apun joka paikas, Kuin minun werel-
läns Kuolemast lunastan, Ja wallat
satanan Laupiaast wapahthan.

3. Kijtetty Jumala! Mun ilon,
lohdutuxen, Kuin anda, toimitta Su-
ruisil wirwotuxen, Kuin awun elämäs,
Ja woiton kuolemas, Kuin turwan
duomiol Waikutta armias.

4 Kijtetty Jumala! Olistet Herrain
Herra! Se Kolminaisuus suur, meild
kaiild monin terroin, Isäll ja Pojalle
Me kiitost weisatkam, Ja Pyhäll Hen-
gelle Sydämmest laulakam!
